No. 2130 Vrijdag 31 October 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

·Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Naar den Vrede.

Naar aanleiding van de nadering van Mars tot de aarde zijn er niet weinig geestige zinspelingen gelanceerd op den naam dezer planeet, in verband met den huidigen schijnvrede.

Bittere scherts alles!

Heeft het menschdom dan geen houvast, hoegenaamd meer?

In het Vredespaleis in den Haag werd in die dagen nochtans iets beters gehoord een verheugend iets, en iets ernstigs, al schijnt het ook niet zoo gewichtig.

In het Vredespaleis werden, sedert den 14en Juli, de jaarlijksche leergangen gegeven van de *Academie van Internationaal Recht*. Door het *Carnegiefonds* worden de kosten gedekt van deze leergangen, welke dit jaar door zeven en twintig autoriteiten, meest professoren op het gebied van internationaal recht, gedurende twee maanden gegeven worden.

De toehoorders van wie het bewijs van degelijke juridische kennis werd vereischt, en voor wie deze kennis onontbeerlijk was om de leergangen te kunnen volgen, waren meestal aan de leiding der staatsdepartementen en aan de legaties van verschillende landen verbonden.

Meestal ook zijn het personen met jarenlange practijk in hun ambt.

Deze leergangen waren zeer ernstig en werden met den meesten ernst waargenomen.

Diegene onder de leeraars, die wel den ruimsten bijval mocht genieten, al zou men bezwaarlijk kunnen zeggen wie onder hen de beste toescheen, is onbetwistbaar geweest: BARON TAUBE, de gewezen professor aan de Universiteit van [illegible] leerstoel aldaar, de opvolger geweest van den beroemden Professor Baron Martens, en doceert sedert dertig jaar het Internationaal Recht.

Zijne twaalf lessen alhier over *„de ontwikkeling van het Internationaal Recht tot aan de XVIIe. eeuw"* zijn zoozeer in den smaak gevallen, dat de toehoorders, zonder uitzondering, een verzoekschrift hebben onderteekend om te bekomen dat zijne lessen in druk zouden uitgegeven worden.

Welk geloof Baron Taube belijdt, is onbekend. Alle redenen hebben wij, zegt de *Rsbode*, om te denken, dat hij niet is een practiseerend Christen, en zeker niet een Katholiek.

Daarom vooral is het volgende van belang:

Toen de sympathieke man bij het eindigen zijner lessen vernam welke hulde zijne toehoorders hem door bovengemeld verzoekschrift hadden willen brengen, stelde hij zijn vertrek drie dagen uit om de gelegenheid te hebben buiten de lessen om een woord van dank uit te spreken.

Welnu die dankbetuiging was tevens een woord van troost over het ontmoedigende dat hij had moeten verkondigen, de schier wanhopige worsteling van het betere menschdom tegen het egoïstisch geweld.

„De troost was de hoop op beterschap—beterschap, die alleen te verwachten was, volgens hem, van den *godsdienst*.

Een nog niet lang ontdekte Syrische tekst uit de IIe eeuw (tot nog toe was er maar een uit de IVe bekend) van een apocryphe uitspraak van Jesus Chr. luidt, met eene variante van belang:

„Gij zult rekenschap geven niet alleen over de ijdele (slechte) woorden die gij gesproken hebt, *maar ook over de goede, die gij zult gesproken hebben tegen uwen naaste*."

De grootste pioniers van den vrede, Amenotes, Polybius, St. Augustinus, Bartolus, Suarez om van de latere niet te spreken, steunden op den godsdienst.

De *materialistische* vredespolitiek is onvruchtbaar gebleken, de idealistische d.i. de *godsdienstige* moet ons redden. Daarom was het ook een [illegible] rikaansche Republiek, als hare gave aan het Vredespaleis, eene beeltenis van den grooten Vredestichter, Jesus Cristus te schenken.

Alleen de ster van Bethleëm zal het menschdom tot den waren vrede voeren."

Deze toespraak werd warm toegejuicht, niettegenstaande in dit zoo gereserveerde midden het uiten van gevoelens steeds op zeer gedempte wijze plaats grijpt.

Het antwoord was dan ook in denzelfden trant en op de aanhalingen van den gehuldigde paste eene aanhaling uit de Kerkvaders.

In den loop zijner lessen had professor Taube, wanneer de godsdienst in zijn geschiedkundig overzicht te pas kwam, dezen behandeld alsof hij er buiten stond, maar steeds objectief, zooals de voorschriften der Academie het vereischen.

Binnen deze perken echter moest hem de volgende beschouwing van het hart: *„Dames en heeren, op het einde van de vorige eeuw was het mode, stond het goed, van godsdienst niet te spreken in de universiteitskringen. Daarvan zijn wij moeten terugkomen. De godsdienst is een hoofdfactor in de internationale structuur."*

Wij hebben even uitvoeriger bij deze bijzonderheden willen stilstaan om te doen uitkomen dat het geene onoverlegde woorden zijn, die er gesproken werden.

Het midden, de omstandigheden waarin zij gesproken werden doen het gewicht ervan uitschijnen.

Prof. Taube is, meenen wij, een oprechte, waarheidzoekende geest, die als zoovelen de noodzakelijkheid van het geloof voelt.

Mocht aan hem en al die anderen de genade verleend worden om metterdaad het geloof te belijden, wat een zegen voor hen en voor het naar vrede dorstende menschdom!

Nog ver zijn wij er van af, dat zij, die de lotsbestemming der volkeren in hunne handen hebben, den eenigen weg, die naar vrede leidt, opgaan.

Christus' Stedehouder klopte in 1899 vergeefs aan de deur der Vredesconferentiezaal.

Nog steeds wordt zijn raad in den [illegible] En gansch de wereld boet daarvoor.

B.

Venezuela, Petroleumland.

I.

Een interessant artikel in het *Wall-street-Journal* van New-York van 29 September j.l. bespreekt als volgt bovenstaand onderwerp.

Toen in 1914 de wereldoorlog uitbrak, was de *Royal Dutch* juist den arbeid begonnen aan de petroleum-[illegible] vallei van Maracaibo. In dienzelfden tijd ondernam diezelfde Mij. ook de ontginning van de concessie *Aranguren* van de *Venezuelan Oil Concession Ltd.*

De groep *Dutch Shell* verdient den grootsten lof voor haar durf en doorzettingsvermogen bij dit werk wegens de ongeloofelijke moeilijkheden, waarmee zij in dien tijd te kampen had om de noodige materialen en deskundigen te krijgen om het werk tijdens den oorlog te kunnen doorzetten. De eerste resultaten waren ontmoedigend en negatief, behalve in *Mene grande*, waar in December 1922, uit den boorput *Barroso No. 2*, — een van de grootste in de geschiedenis der petroleum-industrie, — op het terrein *La Rosa* in 9 dagen tijds een millioen barrels petroleum opspoot, waarna de put door de geweldige kracht van de opspuitende olie door het losgewerkte zand en steenen werd opgevuld en onbruikbaar gemaakt.

Kort daarna werd op 50 mijlen Westwaarts op den tegenovergestelden oever van het Meer, de groote boorput *La Paz* voltooid met een diepte van 752 voet. Men kan hier met recht spreken van een groote put, want bij een bezoek op 28 Augustus l.l. bruischte de olie beneden in het boorgat onder het gewicht van het boortoestel, terwijl zij overal langs de schroefbouten, die de afsluitklep van de buisleiding vastgeklemd hielden, uitspoot.

Kort daarna heeft men de afsluitklep geopend om de tanks te vullen, om stookolie te hebben voor de machines, die een tweeden put meer noordelijk aanboren.

☞ Wegens den feestdag van *Allerheiligen*, den 1sten November, verschijnt dit nummer van den *„Amigoe di Curaçao"* één dag vroeger.

Curaçaosche Ditjes en Datjes.

Als je van p'abao, dat is in zuiver Hollandsch: aan den Westkant, mijn Willibrordsche wigwam binnenvoet, dan zie je aan je rechterhand 'n witgroen schot met 'n witgroene deur in 't midden. Een gewoonweg idolaat van die kleuren, misschien wel omdat 't de Rotterdamsche zijn.

Zou op die witte deur met groene kapitale letters kunnen schilderen „BADKAMER" of „DOUCHE", maar dat doe ik niet, want één keer tegen de lamp loopen in die lijn, is genoeg.

't Was natuurlijk weer op St. Eustatius.

Na maandenlange eenzame afzondering heid, kwam er bezoek, en nog wel 'n Hollander.

Of ik blij was, reuze!

Liet de visite mijn gedoetje zien.

Boven stal van mijn spierwitten hengst, prijkte 'n groen bord, er op met enorme witte letters „Sultan".

Dit litterair stil leven had ik zelfs gewrocht, met behulp van palet en penseel, en 't had me menig zweetdruppel gekost.

Kijk, daar heb je Sultan, zei ik.

Ja, dat zie ik. 'n kittig beestje! Hoeveel paarden heb je?

Hoeveel paarden? Wel, één natuurlijk.

O, zeit ie, ik dacht, dat je die naam er boven gezet had, om niet in de war te raken, met je andere kleppers.

Apropos, heb je dat „Sultan" met je *vinger* geschilderd?

Ik lachte 's witjes, maar 't scheelde 'n bedroefd beetje, of ik had 'm met 'n vaartje over den stal gekeild.

Begrijpt ge nu, waarom ik op die badkamer geen „douche" penseel?

Waarom zeggen de menschen hier bijna allemaal toch „Does" voor zoo'n gelegenheid. Dat is op ende top 'n phonetische halsmisdaad, 'n fout om hopeloos te zakken bij 'n Fransch examen. Dat zet je boven de entrée van 'n hondenhok, als tenminste zoo'n rasechte wollige vierpooter onder dat dakje huist.

En wondre contradictie! willen diezelfde lui bij hun coiffeur gekortwiekt worden, geknipt worden à la brosse, dan zeggen ze door de bank heen, je weet wel hè, 'n vierkantje, 'n à la broche.

Great scott! 'n Broche pinnen de dames om mooi te zijn immers op hun blouse, en als je dan per se gebrocheerd wilt worden, stap dan niet bij den barbier, maar bij den boekbinder binnen, consequent moet bij 'n consciëntieuze knipperij à la broche [illegible] ragebol, of als 'n scheerkwastje op apengapen, heb je gelijk of niet?

Als u de witgroene deur van mijn douche-kamer zonder naam opent, dan ziet u 'n jalouzie raam, half gemaskeërd met 'n lap „tapa cajon", ter breideling van de soms zoo venijnig door de latjes gierende Passaat.

En nu ben ik eindelijk, waar ik wezen wil.

Op dien lap „tapa cajon" — 'n soort khaki-achtig, waterproofig Amerikaansch kannonnendekkleed — staat in nobele letters gegrift:

„O. C. ANDERSON

Batt. A. b. F. A."

U kunt me er om uitlachen, soit, maar die O. C. Anderson is nu *'s mijn* onbekende soldaat.

Heb steeds sinds mijn prille jeugd, noem 't maar gelaboreerd, aan 'n reuze-weelderige phantasie, vandaar dat ik ook nu nog dagelijks onder de neerklaterende douche-stralen proestend sta te phantaseeren en te piekeren, wat die O. C. Anderson toch wel voor 'n typeling zou geweest zijn.

'n Wit- of 'n zwart mensch? 'n Dikke, 'n dunne, 'n lange of 'n korte? 'n Goedzak of 'n bullebak, 'n sjappi of 'n gentleman, 'n deugdelijke mensch of 'n shampamper?

Ik weet 't heusch niet, op geen stukken na.

't Liefst stel ik 'm voor, aan de overzij in de oorlogsjaren als 'n pootige breedgeschouderde zesvoetige New-Yorker, met geprononceerde kin, z'n clean-shaved face zwart van den kruitdamp, vliegensvlug granaten wentelend in z'n rookend openmondig mortier, en bij elke draai van den kruk, bij elk schot, mompelend: Take that, your d.... Boches.

En nu?

Misschien fordt Mr. O. C. ANDERSON over de New-Yorksche Broadway, of [illegible] Andersontjes lange gezichten te trekken als Dad weer begint te zwammen over..., ten toen kwam onze batterij in actie, en ik vertel jullie, Kiddies, we hebben ze „hel" gegeven, of misschien ook liggen z'n botjes reeds jaren onder 'n wit kruisje in de buurt van Verdun te verbleeken.

Kent iemand van mijn lezers misschien dien O. C. Anderson, mijn tapa-cajon-vrind, toe spreek, 't zal U geen windeieren leggen. Ik neem vooralsnog een wachtende houding aan.

Snap dronmels goed, dat menig Amigoe-abonné of abonnée uit 't voorgaande — die „Boches en die hel" — zullen distilleeren, wat is die Jan Paul toch reuze anti-Duitsch gezind.

Wel, ik zeg niet neen, en ik zeg ook niet ja.

Ik ga U slechts 'n paar heusch ware feitjes doen slikken, èn van jeugdige datum èn van heel vroeger, trek daaruit zelf maar de conclusie van mijn pro-of-anti gevoelens jegens Michel of Marianne.

Begin met te praenoteeren, dat ik tot tweemaal toen in dien tobberigen oorlogstijd serieus verdacht ben geweest op de hand van Duitschland te zijn. Den Ien keer op St. Martins P. F. toen ik te paard, den IIen keer toen ik hier tusschen de Willibrordsche cactussen, voor mijn schrijftafel zat.

Dat was zoo.

In '14, toen de oorlog uitbrak, was ik gestationeerd op St. Martin. Aan 't wandelritten, kenterde ik op 'n zoelen ochtend de Fransche grens over, en kwam in 't gehuchtje *French Quarter* terecht. Over de vriendelijke bungalow van den toenmaligen maire MR. BEAUPERTUIX, — die eind Aug. l. l. aan boord van 't unlucky schoenertje *Verdun*, met man en muis verging, — stond 'n corpulente tamarinde boom.

Op den buik van dien dikzak, 'n groot vel papier door schijfjes kurk vastgespijkerd; 'n proclamatie!

Ik er heen. Stop knol!

En ik las: „Citoyens!" Enfin 't kwam in pastillevorm hierop neer, dat de oorlog verklaard en la Patrie in gevaar was. Dienstplichtigen en vrijwilligers werden opgeroepen om la Patrie te verdedigen. Vive la France!

Kan te pas komen voor de *„Amigoe,"* zweefde 't me door 't brein, en als 'n bereden marechaufsée aan 't procesverbalen in 't zadel gezeten, noteerde ik woord voor woord die „Proclamation" in mijn losbladig reportersboekje.

Onder deez' bedrijven, fixeerde mij de maire met gerimpeld voorhoofd door z'n jalousie latjes, en van dat historisch oogenblik, werd ik serieus verdacht te zijn 'n spion, 'n verrader van la grande Patrie, la belle France.

Heb zulks uit hoogst vertrouwbare bron vernomen, later, toen ik weer op Curaçao was aangespoeld, wat mij speet, niet dat aanspoelen, maar dat verdacht zijn van zoo iets infaams.

Had die vaderlandschlievende maire, mij maar 's 'n keertje in 't Marigotsche kerkje kunnen begluren, als na Lof of H. Mis dat treffende „Oh, Marie, chère Mère, protège la France" werd gezongen, dan had ie zeker met 'n vaartje mijn naam van de zwarte lijst geschrapt.

En dat is een.

Mijn darling nichtje werd binnenkort 8 jaar.

Ik schreef haar een kinderlijk brietje met allerlei nieuws over mijn kleine zwartjes en tropische beestenboel, gedateerd 15 Jan. 1915.

Die brief werd door den censor achtergehouden.

Waarom?

Had 'n paard, en dat paard heette *„Joffre"*, schreef over dien klepper aan de kleine meid, die dol was op paarden, 't volgende: „Alleen begin ik te wanhopen om van *„Joffre"* 'n goed paard te maken, z'n pooten deugen niet."

Dat scheen den censor verdacht.

Pas 3½ jaar later — 17 Aug. 1919 — klepte die bewuste brief door haar vader's brievenbus, met 'n rood stempel er op *„Released by the British."*

Heb hierdoor, zeg 's dat het niet waar is, mijn thesis schitterend verdedigend, dat ik tot tweemaal toe, verdacht geweest zijn te spionneeren voor de vijanden van de Entente.

En dat is twee.

Was bijna vijfjarige op visite bij 'n vrindje.

Vroeg me 't vriendelijk mevrouwtje, toen 't tijd werd voor 'n botrampje: „En Jantje, wat zal 't zijn, 'n botram met koek, of 'n bôtram met arbeitjes?"

Even peinsde ik, toen kwam 't: 't Liefst, mevrouw, koek er op en aarbeitjes er naast.

Toen daverde plots die gezellige huiskamer van 'n spontaan onbedaarlijk gelach, waarvan ik niets begreep.

Waarom lachen die groote menschen nou toch? Waarom kijken ze me allemaal toch zoo aan? En m'n wijsvingertje verdween tusschen m'n kersroode trillende lipjes.

Toen bleek dat die put dagelijks een hoeveelheid van 20.000 vaten per dag levert met asphalt-parafine basis van 30 Bé.

De eigenlijke commercieele ontwikkeling van de petroleumbronnen van Venezuela begon pas voorgoed na 1 Januari 1923. De volgende statistieken, die loopen van het begin der actieve exploitatie tot het einde van 1923 en gedeeltelijk zelfs tot aan 1 September 1924, geven een volledig denkbeeld van den stand en exploitatie der petroleumbronnen in Venezuela:

1o. Putten, die als totaal mislukt verlaten zijn tot aan **31 December 1923**, zijn er in het geheel 49.

2o. Putten, die productief zijn:

van de *Caribbean Ptr. Co*	20
„ de *British Contr. Oilfields*	15
	—
	35

3o. Putten, die voltooid en productief zijn, doch voorloopig zijn afgesloten tot 31 Dec 1913

van de *Colon Development Co*	5
„ „ *New England Oil Corp.*	2
„ „ *Standard Oil Co*	1
„ „ *Venezuelan Oil Conc.*	4
	—
	12

Totaal van *goed geslaagde* boringen 35 + 12 = 47.

4o. Putten, waarvan op 31 Dec 1923 de boring nog *niet voltooid* was:

van de *Brit. Contr. Oilfields*	4
„ „ *Brit. Equatorial, Lago*	2
„ „ *Caribbean Petrl. Co*	13
„ „ *Colon Development Co*	2
„ „ *New Engl. Oil Corp.*	3
„ „ *Standard Oil Co*	9
„ „ *Venezuela Oil Conc.*	4
„ „ *Beacon Sun*	4
	—
	41

Op **1 September 1924** was de toestand als volgt

1o. MISLUKTE BOORPUTTEN 51

2o. Putten, die nu produceeren:

van de *Caribbean*	25
„ „ *British Contr. Oilfields*	21
„ „ *Venezuela Oil Conc,*	6
	—
	52

3o. Putten, die productief, doch voorloopig gesloten zijn:

van de *Brit. Contr. Oilfields*	7
„ „ *Lago*	2
„ „ *Gulf (Creole)*	1
„ „ *Venez. Oil Conc.*	2
„ „ *New England*	2
„ „ *Standard Oil*	1
„ „ *Colon Devel.*	5
	—
	20

Totaal dns van goedgeslaagde boringen 52 + 20 = 72.

Putten, die men nog bezig is te boren:

Van *Caribbean*	12
„ *Ven. Oil Conc.*	8
(waarvan 5 de boortorens pas in aanbouw)	
„ *Lago*	3
(waarvan 2 in aanbouw)	
„ *Gulf*	4
(waarvan 3 in aanbouw)	
„ *Colon Development.*	2
„ *Britisch Controlled*	4
(waarvan 3 in aanbouw)	
„ *Standard Oil*	12
„ *New England*	4
„ *Beacon Sun*	3
	—
Totaal in aanboring	52

Vergelijkingsstaat:

	op 31 Dec. 1923:	op 1 Sept. '24
mislukte putten	49	51
productief	47	72
in aanboring	41	52

Op 31 Dec. '23 door de *Beacon Sun* 1 put verlaten als mislukt
1 id. door de *Standard*
2 id. door de *Sun*.

Doch zelfs deze cijfers geven nog geen volledig beeld van den huidigen toestand. Gedurende dit tijdvak, dat we nu bespreken, werden twee der meest belangrijke putten op proef gesteld. Negen nieuwe putten werd voltooid, op een diepte van minstens 2000 voet op het terrein van *La Rosa*, waarvan 6 behoorend aan de *Venezuelan Oil Co.*, 2 aan de *Lago* en één aan de *Gulf*. In het gedeelte van de *Creolc Syndicate* werd zonder eenige stoornis een dagelijksche productie verkregen van 1800 tot 5000 barrels door middel van aftappijpen van ⅛ tot ¾ duim. Het is onmogelijk een nauwkeurige schatting te maken, hoeveel die putten per dag zouden produceeren, wanneer zij vrijelijk zonder kranen zouden uitvloeien.

Na de ondervinding opgedaan bij de ontdekking van de put Barroso No 2, zijn de putten op dit terrein voorloopig uitgeschakeld, totdat men beter op de hoogte is van dit olieveld.

Aan den Westkant van het Meer van Maracaibo werd op *La Concepcion* een oliebron aangeboord, die onder verschillend opzicht wel de belangrijkste is van allen. Er werden *vier* olielagen aangeboord, die olie leverden van een diepte minder dan 1030 voet. De proef van de laag op 940 voet en van 1030 voet vulde de tanks met 2000 barrels petroleum van 40° Bé van een mooie groene olijfkleur.

Een ander feit, dat vermelding verdient, is dat twee Amerikaansche Mijen, de *Gulf* en de *Lago Petroleum* in hetzelfde jaar, dat zij de werkzaamheden op dat terrein begonnen, reeds groote hoeveelheid olie produceerden.

De olieproductie voor het jaar 1923 bedroeg 1.332.420 barrels, die allen, met uitzondering van 8000 barrels, van *Mene grande* afkomstig waren. De productie over de eerste zes maanden van dit jaar, eindigend op 30 Juni 1924, beliep reeds 2.881.500 barrels, alles voornamelijk van *El Mene grande* afkomstig.

Zelfs deze cijfers, welke de laatste zijn, die men officieel te weten kon komen, geven nog geen benaderend idée van hetgeen de vallei van Maracaibo kan produceeren. Een eenigszins betrouwbare schatting op den 1en September ll. geeft het volgende resultaat: *Mene grande* 15000 barr. *La Rosa* met de gesloten putten zooals ze nu zijn, 30.000 barr., *Menito* 1000 b., *La Paz* 20.000 b., *La Concepcion* uit de reeds bekende olielagen 10.000 b., tezamen 80.000 b. per dag, [illegible] tegenwoordige productie van het Noorden van Texas, of zoowat hetzelfde als van den geheelen Staat Texas.

Darenboven dient nog vermeld, dat op al die genoemde terreinen men voortdurend bezig is nog nieuwe putten aan te boren.

Ook loopt er reeds een pijpleiding van 6 duim van *El Mene grande* naar *Altagracia*, een andere eveneens van 6 duim van *Punta de Piedras* op den Westelijken oever naar *La Concepción* en nog een van 4 duim van hieruit naar *La Paz*. De *Caribbean Petr. Cy* is doende om haar bestaande vloot nog met nieuwe tankschepen van 22.000 barr. inhoud te vergrooten, De *Lago Petr. Cy* werkt met alle kracht op *La Rosa* met de voltooiing van stalen opslagplaatsen, terwijl een filiaal dier My 8 tankschepen heeft aangekocht ieder van 18.000 barr. inhoud en de *Gulf* op het schiereiland *Paraguand* alles in gereedheid heeft om op 1 Januari de petroleum in ontvangst te nemen.

De raffinaderij van de *Caribbean Petr. Cy* in San Lorenzo gelegen aan den Oostelijken oever van het Meer van Maracaibo heeft een capaciteit om 2000 barr. olie per dag te verwerken en produceert gasoline, kerosine en stookolie.

De petroleum-installatie van dezelfde Companie op Curaçao is nu vergroot tot een capaciteit van 20.000 bar. petroleum per dag en opnieuw wordt die raffinaderij nu weer aanmerkelijk uitgebreid. De *Lago Cy* gaat een prachtige raffinaderij op *La Rosa* bouwen met een capaciteit van 1000 barr. per dag.

Ook het geologisch onderzoek wordt nog voortdurend met kracht voortgezet. Met belangstelling ziet men, dat nog steeds nieuwe putten worden aangeboord, omdat naar gelang van het welslagen daarvan weer nieuwe velden worden ontgonnen of reeds bestaande uitgebreid.

INGEZONDEN.

Nieuwe manier van brandblusschen.

Mr. de Redacteur.

Zooals U in Uw vorig nummer in het kort berichtte, is de vorige week Vrijdag avond een van mijn pas voltooide houten huisjes op *Sans Souci*, gelegen tusschen *Morgenster* en *Casparito*, tot aan den grond toe afgebrand. De brand begon omstreeks half 8, terwijl eerst om kwart vóór 9 uur dien avond een politieagent aan mijn huis kwam om mij van dit feit in kennis te stellen. Per auto ging ik terstond daarheen, doch toen viel er niets meer te redden, daar er niets meer te zien was dan een smeulende aschhoop.

De bewoonster van het huis was afwezig, en had een half uur vóór de brand uitbrak het huis verlaten. Een van de buren had met zijn eigen sleutel het huis opengemaakt, toen hij zag dat er rook uit het huis naar buiten drong en heeft toen de weinige meubels, een paar stoelen, een tafel en een lamp naar buiten gedragen.

Alhoewel ik door het verlies van dit huis in een zeer onplezierige stemming was, moest ik op dat oogenblik toch lachen, toen ik zag, dat er een korporaal met vier soldaten met schoppen en pieken kwamen opdagen om daarmede den brand te blusschen, en [illegible] hardnekkig lachen, toen ik van hen vernam, dat zij *te voet* van het Fort Amsterdam naar *Sans Souci* waren komen aanwandelen, dat is een afstand van minstens drie kwartier loopens.

Nu weet toch eenieder, dat om een brand te blusschen er geen tijd te verliezen en er altijd haast bij is. Als men te voren weet, dat men eerst een wandeling van bijna een uur te maken heeft om het terrein van den brand te bereiken, dan ware men goed thuis blijven. *Openbare Werken* heeft toch een auto en een autotruck in dienst. Waarom die niet even gerequireerd of er een gehuurd om met een vaart zoo spoedig mogelijk het blusschingswerk te kunnen beginnen?

Toen de brand was afgeloopen, kwam de Heer Procureur en Commandant Appel ook een kijkje nemen en ik hoorde de Procureur tegen den Commandant zeggen, zorg te dragen, dat er een politie op wacht moest blijven. Ook de korporaal verzekerde mij, dat hij met zijn soldaten voor alle zekerheid dáár zou blijven. Zoo gerustgesteld ging ik naar huis.

Doch ten slotte was ik er toch niet erg gerust op. Daarom ging ik ten 1 uur 's nachts weer naar *Sans Souci*, doch er was toen geen sterveling, geen korporaal of soldaat meer te zien, terwijl toch het vuur op dat oogenblik nog in de aschhoop voortsmeulde.

Ik heb nog niets vernomen of er door de justitie werk van gemaakt wordt om te achterhalen wat de oorzaak van dien brand is geweest.

Men heeft tegenwoordig op Curaçao gelukkig een model motorbrandspuit. Maar wat doet men er nu mee?

Doch ik kan me heel goed voorstellen, wanneer de militairen die brandspuit één uur ver achter zich moeten aansleepen, dat zij onderweg wel een paar keer de noodzakelijke rust zullen nemen. Indien ze echter genoeg plichtbesef hebben en den ernst van het geval begrijpen en in één trek naar *Sans Souci* zullen doorzetten, moeten zij zoo bekaf daar aankomen, dat zij geen asem meer in hun lijf hebben om nog met het eigenlijke blusschen te kunnen beginnen.

Er ontbreekt nog veel op Curaçao. Ook een goede organisatie van de brandweer.

U, Mr. de R, dankzeggend voor de verleende plaatsruimte

Uw dw.

JAN A. H. SCHEIDELAAR.

Curaçao, 29 October 1924.

Berichten uit de Kolonie.

Een gift van onze Koningin.

El Bolelin Comercial vermeldde in het nummer van Maandag, dat de wn. Gouverneur Mr. J. B. GORSIRA telegrafisch bericht ontving, dat H. M. Koningin Wilhelmina de som van fl 1000. geschonken heeft tot leniging van den nood en ter herstelling der schade geleden door de bewoners onzer Bovenwindsche eilanden bij gelegenheid van den orkaan van September.

Wij zijn onze Koningin hoogst erkentelijk voor deze vorstelijke gift en veel meer nog voor dit bewijs hoezeer zij meeleeft met de nooden van haar volk, ook in de overzeesche gebiedsdeelen.

Doch wat wij hier willen neerschrijven doet in geen enkel opzicht aan waardeering voor de edele gevoelens van H, M. te kort.

Al dikwijls is ons de vraag op de lippen gekomen en ook van vele anderen hebben wij hetzelfde gehoord: Is die schade op de Bovenwindsche eilanden bij den jongsten orkaan geleden, wel werkelijk zóó groot geweest dat daarvoor een collecte moest gehouden en ook nog bij H. M. de Koningin voor een bijdrage gebedeld worden?

Wij hebben niet dien indruk gekregen en wij gelooven gerust te mogen zeggen, dat misschien niemand *nu nog* overtuigd is, dat de schade aldaar veroorzaakt werkelijk zoo bijster groot geweest is.

De Gezaghebber telegrafeerde een of 2 dagen na den orkaan dat op St. Martin weinig schade aan particuliere eigendommen was toegebracht, daarentegen dat de wegen zeer veel geleden hadden, maar dat de schade of St. Eustatuis en Saba veel grooter was.

Dat werd geseind nog onder den eersten indruk vau de ramp.

En onder dienzelfden indruk, zonder nadere berichten af te wachten, kwam de liefdadigheid en philantropie hier terstond in actie en hield een collecte voor de slachtoffers.

Nadere particuliere berichten door ons en andere personen ontvangen verzekerden uitdrukkelijk, dat behalve aan de wegen er op geen onzer eilanden werkelijk groote en ernstige schade aan particuliere bezittingen was toegebracht.

Wat moet er nu met dat geld van die collecte gebeuren?, Voor zoover wij weten is het terstond aan den Gezaghebber opgezonden.

We willen hopen, dat in dit geval niet het princiep zal gehuldigd worden, dat nu het geld eenmaal voor dat doel gegeven is, het ook gebruikt en uitgedeeld moet worden. In dit geval zou die orkaan ten slotte nog voor menigeen een aardig douceurtje opleveren.

Evenmin kan de bedoeling der gevers geweest zijn om met dat geld de schade aan de openbare wegen toegebracht weer te herstellen.

Wij gelooven zeker volgens de onuitgesproken wensch van zeer velen te handelen, wanneer we adviseeren dat, van die som, nu tot ver over de fl 6000 aangegroeid, *alleen werkelijk geleden* schade na nauwkeurige texatie zal uitbetaald worden en de rest weer naar hier opgezonden en gevoegd worden bij het *Ondersteunings-Fonds Nederlandsche Antillen*, waaruit ook voor dit doel geput is. Dan kan het misschien later bij eventueele rampen nuttiger besteed worden dan nu.

West-Indische Gids.

Inhoud van afl. 6 October 1924.

Een belangrijk dagboek, door MR. B. DE GAAY FORTMAN.

Hierin bespreekt de schrijver uitvoerig een handschrift, getiteld: *Journael wegens de comste en de onderneminge der france vloot onder het commando van Monsieur* CASSARD, *voorgevallen op Curaçao in 1713.* Dit handschrift berust in de Universiteitsbibliotheek te Gent (België).

Nog eenige opmerkingen over Surinaamsche Liberiakoffie enz. door DR. J. E. VAN AMSTEL.

Boekbespreking door JOH. E. SNELLEMAN.

Verslag van de commissie-advies en onderzoek inzake Surinaamsche bacovensoorten over het jaar 1923.

Bibliographie.

Volkstelling te Caracas.

Op Maandag 13 October ll. werd te Carácas en in het geheele federale district, waartoe o. a. ook La Guayra, Macuto en Maiquetía behooren, een volkstelling gehouden.

Dit gebeurde op een heel eigenaardige manier. Iedereen was verplicht op dien dag tusschen 11 uur vóór den middag tot een uur na den middag in zijn eigen huis te blijven en dit niet te verlaten. In het geheel waren 360 Commissarissen belast om gedurende die uren de ingevulde lijsten op te halen en met het getal aanwezige personen in elk huis te controleeren.

Als bewijs hoe nauwgezet de voorschriften van den President werden

---

Enfin, ik kreeg mijn boterham met koek er op, en aarbeitjes er naast, en daarna wou en zou ik naar huis, ik had er genoeg van.

En toen ik 's morgens in mijn rozig hansopje uit mijn donzig nestje sprong, was er geen huis met me te houden, had reuze-kwaje zin, hoe klein ook, maar heb er nooit tegen gekend uitgelachen te worden.

Me zusje Clé - afkorting van Clemence - zat zoetjes na 't ontbijt prenten te kleuren, waarschijnlijk de destijds zoo beroemde „Jan de Wasscher" met z'n Griet. Rood scheen haar favorietkleur, vandaar dat hemd van Jan en rok van Griet gloeide van rooiegheid, ook 't glas water had door het staag tippend rood penseeltje, frambozen-limonade-allures aangenomen.

Ik wil ook limonade hebben, dreinde ik.

Ach jö, 't is geen limonade.

's Welles!

's Nietes!

Akeligheid!

Clétje, kom je! 't is tijd voor school, klonk 't van beneden.

Ja, Moes, ik kom, en weg tippelde ze.

Toen zag ik de kans schoon, en in één gulp verdween de inhoud van dat rooien verfglas in mijn departement van binnenlandsche zaken. Stond nog vieze gezichten te trekken toen als 'n wervelwind Keetje Drop, ons kindermeisje, ten tooneele verscheen, en in 'n oogwenk heel de schoone tragiek overzag: O, Christenenzielen, Jantje heit zi'n eigen vergeven!!!

Wat er toen gebeurd is, weet ik zoo precies niet meer. In 'n oogwenk echter was ik naar beneden geexpedieerd, waar moeder en oudste zus Wies me ieder met 'n glas melk en 'n angstig gezicht stonden op te wachten.

Hier, Jantje, drink 's gauw, en Kee, loop jij als 'n meid, naar Slee den melkboer, en laat 'm dadelijk al de melk sturen die ie nog heeft, en dan ga je naar Dr. Keuls, en vraag 'm zoo gauw mogelijk hier te komen.

Kee weg. Ik dronk gedwee mijn tweede glas melk, en zuchtte.

Voel je nu 'n beetje beter, vent, angstigde mijn moedertje. onder 't afvegen van mijn melkmuiltje, toe, nog 'n glaasje!

Slee's winkel was intusschen in je reinste „Melkweg" herschapen, en weer schuimde 'n glas vol.

Brrr, sputterde ik.

Ach, Jantje, toe drink nu toch, zei mijn oudste zus Wies, waar ik dol op was, anders ga je dood; en de tranen sprongen haar in de oogen.

Maar, zus, ik heusch niet meer, ik ben heelemaal vol.

Ach toe, vent, nog één glaasje!

Ja, maar Wies, ik ben toch geen koei.

Neen, dat weet ik wel, maar je wil toch niet dood gaan, hé. Janneman?

Ajakkes nee, hoor, en slobberklokkend verdween weer 'n halve pint melk tusschen mijn muizentandjes.

Alles heeft echter zijn grenzen.

Toen Kee kordaat kwam binnengestapt in 'r twee handen 'n reuze-teil melk torschend, sloeg me de schrik in de kuiten. Toe, liefie, begon ze, melkie, lekker, zoo goed voor Jantje.

Moeder, zei ik gedecideerd; als Kee niet weg gaat met die teil, dan geef ik 'r 'n schop.

Maar foei, jongen!

Ja, Moes, want als ik nog meer melk drink, dan barst ik.

Toen werd wijselijk besloten, me maar naar bed te brengen, wat gebeurde.

Zeg, Wies, dit tot groote zus, die naast mijn bedje zat, en telkens opsprong om in 't spionnetje te kijken, of de dokter nog niet kwam.

Ja, Janneman?

Zeg, ik ben net zoo rond als 'n tonnetje, puf! Zeg, weet je wat, die ouwe Keuls met al die plooien in ze'n gezicht, komt toch niet? Vin je dat ook zoo'n akelige vent?

Maar, Jantje, dat mag je niet zeggen. Ja zeker komt ie, daar is ie al, 't coupé-portiertje klapte en nà 'n oogenblik stapte Dr. Keuls, onze dikke huisvriend en magere huisdokter, met moeder mijn kamertje binnen.

Ja, Piet, hoorde ik moeder nog zeggen, 't glas met verf heeft ie pardoes heelemaal leeg gedronken. (In die jaren dacht ik heusch, dat alle dokters *Piet* heette.)

Heb je melk in huis, Mimi?

Emmers vol, maar 'n pint of 4 heeft ie zeker al op.

O, knorde ie, maak je dan maar niet ongerust.

Ik kroop dieper onder de dekens, toen ie zich over mijn bedje boog.

Wat heb je nou weer uitgehaald, jou kleine vrijbuiter?

Niks, Dokter, alleen 'n heeleboel melk gedronken, en nou ga ik dadelijk barsten.

Dat zou 'n goeie oplossing zijn. Steek je tong 's uit, hum, geef me je pols 's!

Nà 'n moment van doodsche stilte? Zeg, Mimi, weet je wat dat kleine Delgeurtje van jou hard noodig heeft:

Nog meer melk, Piet?

God beware me, neen, rottingolie en flink ook.

't Deed me goed te zien, hoe verontwaardigd de nattige oogen van zus Wies dien akeligheid van 'n Dr. Keuls fixeerde.

Uit!

Neen, niet uit.

Moet hier nog even met nadruk constateeren, dat op deksel van die bewuste verfdoos stond: „*Made in Germany*".

Trek nu zelf de conclusie.

En dat is drie.

Was jarig. Vijf jaar. Waar blijft de tijd!

Ouderlijkhuis-gewoonte was, dat jarige vóór 't ontbijt, in Vaders leuningstoel gezeten, met gelukwenschen en cadeautjes door geheel de familiekring werd bestoken.

Liep na die plechtigheid sabelsleepend rond te springen in 'n Duitsch soldaten-pakje — Moederspresent —, toen vader in ze'n chambercloak met 't ochtenblad in ze'n hand de ontbijtkamer binnentrad.

Waar is mijn klein vijfjarige man, en ik sprong hoog in ze'n armen, en ie zoende me mijn koonen plat. En hier heb je wat voor je spaarpot, Jannebaas; maar wat heb je daar nu toch op je kleine bol?

'n Pickelhaube, en ontstemd zette ie me weer neer.

'n Oogenblik later aan de ontbijttafel, onder 't smeren van 'n botrampie: zeg Mimi, doe me 'n pleizier, en laat de meid die heele Duitsche soldatenrommel in den vuilnisbak gooien en stuur Keetje dan naar Meyer & Blessing voor 'n Hollandsch of Fransch soldatenpakje, wil je?

Best, man.

En zoo gebeurde 't.

Weet nog goed, hoe ik tranen met tuiten gehuild heb, toen me'n pickelhaube etc. nergens te vinden was, maar toen Kee, na 'n uurtje verscheen met 'n Hollandsch dragonderspak met berenmuts, was ik weer de wereld te rijk.

's Avonds mocht ik, omdat ik jarig was, opblijven.

Ik kroelde op Vader's schoot, nog steeds in vol uniform.

Komt Klaas Vaak nog niet, kleine baas?

O nee, heelemaal niet, Paatje, kijk maar, en ik zette 'n paar oogen op als patrijspoorten.

Hé, nee, Pa, niet zoo kietelen.

Kietelen?

Heuschies! Als u me zoo zoent, dan kietelen de haartjes van uw baard in mijn neus.

En toen onder 'n reuze geeuw: Zeg Pa, toe, luister 'ns. Waarom keek u vanmorgen zoo boos, toen ik die shako met 'n punt op had?

Ach, mijn klein dragondertje, en 't gekietel begon weer, dat begrijp je nu nog niet, maar zal je later wel begrijpen. En nu een, twee, drie naar couche! Tot morgen! Slaap lekker, Janneman?

En ik heb 't later begrepen, ten volle.

En dat is vier.

* * *

Is U de tendenz van deez' onder-de-streep duidelijk?

Neen?

Zeg, met mijn hand op mijn hart, mij ook niet.

Heb gruwelijk 't land aan die maandelijksche copie-makerij; zoo'n beetje in 't wilde er op losboomen, zooals nu, doe ik nog 't liefst, schoon niet zoo graag als 'n botrampje verschalken met koek er op, en aardbeitjes er naast.

En nu is 't welletjes.

MED HÖJAGTELSE

Verstaat U dat niet?

't Spijt me, maar dan hapert er aan uw polyglottigheid heusch 'n bedenkelijk iets.

JAN PAUL.

28 Oct. '24

San Willibrordo.

opgevolgd, geeft de *Nuevo Diario* van Caracas van 14 October een viertal foto's van de drukste punten van Caracas, genomen tusschen 11 uur en één uur. Die straten waren toen totaal leeg en uitgestorven.

De Horn-line.

Tot nu toe waren de booten van deze Duitsche lijn in de vaart gebracht, alleen vrachtbooten. Zondag kwam hier binnen de *Therese Horn*, komende van Europa. Dit is het eerste passagiersschip van deze lijn, en het eerste van de zes passagiersbooten, die men van plan is in de vaart te brengen. Van hier uit worden de havens Puerto Colombia, Cartagena en Santa Marta aangedaan. De Terese Horn vertrok heden Vrijdag van hier naar bovengenoemde havens.

De *Therese Horn* is een schip van 4620 ton en gebouwd op de werf van Germania Krupp te Kiel (Duitschland). Het schip wordt niet door stoommachines, doch door een Dieselmotor van 1400 P. K. voortbewogen met een snelheid van 10½ mijl per uur.

Ook dit schip is op de eerste plaats vrachtboot, doch biedt zeer goede cabines en comfort voor een 10 tal passagiers tegen een billijken prijs.

Behalve de bovengenoemde havens in West-Indie worden behalve Hamburg ook de havens van Rotterdam, Antwerpen en Londen aangedaan.

Agent alhier van de *Horn-line* is de Heer WALTHER SCHMIDT, die de eerste reis met de *Therese Horn* heeft meegemaakt.

Petroleumnieuws.

De *Venezuela Oil Concession* is bezig een pijpleiding aan te leggen om de olie van die Mij. van *La Paz*, gelegen aan den Westelijken oever van het Meer van Maracaibo, naar *Punta de Piedra* te vervoeren. Half October waren reeds 12 K.M. lengte voltooid en hoopte men einde November deze buisleiding over het geheele traject klaar te hebben.

Ook is men bij *Punta de Piedra* bezig een aanlegsteiger en groote tanks te bouwen voor den opslag van petroleum.

— Berichten deze week uit Coro ontvangen melden, dat de geologen van de *Standard Oil Co.*, aldaar werkzaam, te zamen met de Venezolaansche autoriteiten op feestelijke wijze het feit gevierd hebben, dat bij het boren belangrijke aanwijzingen zijn gevonden voor aanwezigheid voor petroleum in den bodem op een plaats genaamd: *Buenavista*, op 8 mijlen van *Vela de Coro*, in de richting van Cumarebo.

Bouw van Engelsche schepen in Nederland.

Naar de *Daily Express* verneemt, hebben Amsterdamsche en Rotterdamsche firma's opdracht gekregen tot het bou[illegible]pen voor de *Shell Transport Cy.* In elk der beide steden zullen drie schepen worden gebouwd.

De totale kosten bedragen meer dan 1.200.000 pond.

De orde is bij inschrijving gegeven. Alle mededingende Britsche firma's bleven duizenden ponden per schip boven het Hollandsche aanbod, ofschoon vele harer alle winst hadden laten vervallen.

In het kontrakt is voorzien, dat alleen Britsch staal zal mogen worden gebruikt voor den bouw der schepen en dat Duitsche machinerieën zullen zijn buitengesloten.

Radio en Esperanto.

De liefhebbers van draadlooze-telefoon zullen er nog een nieuwe taal moeten bij gaan leeren, en wel het *Esperanto*.

Te Genève zal door bemiddeling van den internationalen Esperanto bond „M. E. A.", vermoedelijk zeer spoedig, een zeer sterk centraal Esperanto radio-station worden gebouwd, dat dagelijks in Esperanto tot de wereld zal spreken.

In Amerika heeft de *radio-relay League*", (de grootste radiovereeniging ter wereld) na uitvoerig onderzoek, thans definitief besloten, het Esperanto als intern. radio-taal in te [illegible].

In het Aug. nummer van de te New York verschijnende revue „*Radio News*", met meer [illegible] verscheen na een reeks desbetreffende artikelen in vorige afleveringen, de officieele verklaring der redactie, dat zij voortaan het Esperanto als internationale radiotaal aanneemt. In hetzelfde nummer verschenen reeds artikelen in het Engelsch en Esperanto.

Te Praag werd op Zondag 21 Sept. de IXe jaarbeurs geopend. Door het station „*Radio-Journal*" werd op dien dag, v.m. 11.45 uur M. E. T., golflengte 11.50 Meter, deze gebeurtenis, in Esperanto, aan de wereld medegedeeld.

De Lago Petroleum Co.

In ons vorig vermeldden we, dat op de reede van Barbados een paar monitors lagen met materialen, gereed om naar Aruba op te stoomen. Deze beide monitors zijn ll. Zondag daar aangekomen en hebben in hoofdzaak slangen voor het overpompen van de olie in de tanks daar aangebracht.

Daarna zijn ze naar Maracaibo vertrokken om de eerste ladingen ruwe olie te gaan halen, vanwaar ze morgen op Aruba worden terugverwacht.

Zondag of Maandag wordt op Aruba het eerste groote tankschip verwacht, dat de ladingen olie door de monitors van Maracaibo aangebracht, zal overnemen.

Spoedig zullen de werkzaamheden daar beginnen.

De Hapag-line.

Het Duitsche *SS. Teutonia*, dat in den morgen van 7 October van hier en den 8sten van La Guaira vertrok, is den 23sten October te Amsterdam aangekomen, volbracht dus de reis van hier naar Amsterdam in 16 dagen.

De *Galicia*, den 24 Octob. van Livingston (Guatemala) vertrokken, komt hier a.s. Zondag 2 Nov. en vertrekt den volgenden dag 's avonds.

De *Rugia* wordt Zondag 9 Nov. hier van Europa verwacht.

Koloniale Raad.

In de Raads zitting van Maandag den 27n. October ll. werd naar de afdeeling verzonden het ontwerp tot het strafbaar stellen van overtredingen van overeenkomsten betreffende huur van diensten en van werk; en dadelijk behandeld en zonder hoofdelijke stemming aangenomen het ander ingekomen ontwerp tot aanvulling van de verordening houdende beginselen enz. omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen.

Na de behandeling van dit ontwerp vroeg de Heer Lansberg het woord, om te zeggen dat hij naar aanleiding van de klachten omtrent het dempen van een gedeelte van het *Waaigat* met straatvuil ter plaatse is geweest en meent dat de wijze waarop dat dempen geschiedt niet hygienisch is, dat de stank daar ondragelijk en dat het daar een broeinest is van vliegen en stelt daarom voor om aan den Gouverneur een brief te schrijven, verzoekende maatregelen te nemen.

De Voorzitter stelt voor het verzoek van den heer Lansberg in eene volgende vergadering te behandelen.

Het lid Senior vraagt om dan met een in dien brief te wijzen op den slechten en vuilen toestand van de straten.

Hierop sloot de Voorzitter de vergadering.

Zr. Ma. Genesia. ✠

Zooals wij nog in ons vorig nummer konden vermelden, is de vorige week Donderdag in het Hospitaal „San Pedro di Verona" op Aruba overleden de Eerw. Zuster Ma. GENESIA, eerst sedert 3 jaar aldaar werkzaam, waarvan zij een vol jaar aan het ziekbed gekluisterd was.

Voor de Zusters, het Hospitaal en de zieken van Aruba beteekent dit overlijden een groot verlies, want in de twee jaren harer werkzaamheid in het Hospitaal toonde zij zich een uitmuntende verpleegster met een deelnemend [illegible] en lijden hier op aarde heeft zij in korten tijd den hemel verdiend.

De Eerw. Zr. Genesia, in de wereld Mej. A. H. van Wijk, werd geboren den 7 Januari 1896 te Schalkwijk en den 29 October 1919 geprofest in de Congreg. van de Zusters Dominicanessen te Voorschoten, was vervolgens 1 jaar te Reuver en 1½ te Apeldoorn werkzaam in het Sanatorium „*Berg en Bosch*". Op Aruba aangekomen in Dec. 1921 heeft zij de eerste 2 jaar in het Hospitaal met allen ijver haar plicht als ziekenverpleegster vervuld tot zij door ziekte gedwongen het werk haar onmogelijk werd.

De bevolking heeft tijdens haar ziekte en bij haar begrafenis op treffende wijze getoond hoezeer zij bemind was.

R. I. P.

De Engeland-Australië-lijn.

A. s. 9 November wordt hier het stoomschip *Rotorua* van de *the New-Zealand Sheaping Cy.* verwacht. Het schip vertrekt nog dienzelfden dag met bestemming naar Londen en neemt mail mede voor Europa. Voor verdere inlichtingen zie men de desbetreffende advertentie in dit nummer en consulteere men de Agenten dezer lijnen alhier de Heer J. & D. JESURUN.

Vormreis.

A. s. Dinsdag vertrekt Mgr. M. G. VUYLSTEKE, vergezeld van Pastoor J. [illegible] *Ligia* naar Aruba, om in de vier parochiën van dat eiland het H. Sacr. des Vormsel toe te dienen en de canonieke visitatie te houden.

Voorspoedige reis en behouden terugkomst.

Vliegeniers.

Sinds eenige dagen vertoeft alhier de heer Dr. Fr. SAENZ, Colombiaan en vertegenwoordiger van de Duitsch-Colombiaansche Lucht-Transport My. *Scata*. Zooals wij in ons vorig nummer reeds berichtten, worden met de *Rugia* op 9 Nov. twee Duitsche vliegeniers en met hun hydroplans hier verwacht.

Liga Eucharistica.

ll. Maandag avond werd op feestelijke wijze in de kerk van de H. Familie het eenjarig bestaan van deze bloeiende vereeniging van mannen ter aanbidding der H. Eucharistie gevierd.

Mgr. Vuylsteke deed het pontificaal Lof met assistentie van Pater Verriet als presb. assistens en de paters Koenen en Boerbooms als diakens en subdiakon.

Pater Wahlen hield de feestpredicatie.

Moge deze nuttige vereeniging steeds meer en meer in aantal en ijver en bloei toenemen en alle standen der maatschappij omvatten, om het leven van ieder te drenken met ware godsvrucht en liefde tot het H. Sacrament, en een bron van zegening over elk individu en huisgezin te doen neerdalen.

Voetbal-match.

Morgen zal een vriendschappelijke wedstrijd plaats hebben tusschen de V. V. „Sparta" en de R. K. V. V. „Jong-Holland."

Aanvangsuur 4.30.

Orkaan en Regen.

Nog steeds schijnt de orkaantijd niet geheel voorbij, want de vorige week 22 Oct. werd het eiland Cuba nog door een hevigen orkaan geteisterd, waarbij 17 menschen gedood en 65 zwaar gewond werden. Evenmin als al de vorige orkanen is ook deze niet over Curaçao neergestreken. Curaçao schijnt van deze atmospherische storingen alleen voordeel te genieten door de overvloedige regens waarmee we gezegend worden. Zondag was weer een echte regendag. Den geheelen voormiddag eerst zware buien, daarna bleef het in matig tempo tot den middag doorregenen. Ook de geheele week is bijna geen dag of nacht voorbij gegaan zonder buitjes, zoodat overal alles even frisch en groen uitziet en de mais welig opschiet, om van de regenbakken niet te spreken, die met het water geen raad meer weten en het kwistig naar buiten uitwerpen.

Regenmeter op 't St. Thomas-college.

Regenval vanaf 25 October tot 30 October 32,5 millimeter.

TRADE MARK

J. CALVET & Co

COGNAC

Agenten: MENSING & Co.

HULSTKAMP-JENEVER
is de beste.

Vertegenwoordigers: MENSING & Co.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van Gouden en Zilveren voorwerpen, ter Spaar-en Beleenbank van Curaçao beleend van den **1n. Januari 1923** af tot en met **30n. Juni 1923** onder **No. 5238 E** tot en met **No. 4529 G**, zal plaats hebben op **Donderdag den 6 November** a. s. en volgende **Donderdagen**.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 31 October 1924.

De Voorzitter

12 H. J. COHEN HENRIQUEZ.

The best whisky imported on the Island.

Mensing & Co Agents.

PROGRAMMA.

Muziekuitvoering.

1. *THE CRUSADER* — March — J. P. SOUSA
2. *LA FLUTE ENCHANTÉE* — Ouv. — MOZART
3. *RICORDO DI TORINO* — Valse — E. BECUCCI
4. *FANTAISIE SUR "ERNANI"* — G. VERDI
5. *TOUS LES DEUX* — Fox-Trot (1e uitv.) — J. SZULC
6. *FANT. VARIEE SUR DES AIRES STYRIENS* — L. CANIVEZ
7. *ECO CURAZOLE O* — Danzon — J. BOSKALJON
8. *TCHIKE TCHIKE* — One-Step (1e uitv.) — V. SCOTTO.

Zondagavond om 7.30 uur BRIONPLEIN.

ASMA - BRONQUITIS - TISIS

GRIPE — TOS

curanse radicalmente con las

OBLEAS FLORIAL del Dr. LOUIS GEORGES

preparadas por G. GRELARD

FARMACEUTICO QUIMICO DE LA UNIVERSIDAD DE PARIS.

9, rue de Paris, Clichy (Seine) près Paris

Agente General L. CAMARENA

APARTADO 93, CURAZAO A.H.

ENFERMEDADES DEL PECHO Y VIAS RESPIRATORIAS

The New Zealand Shipping Company, Ltd.

Federal Steam Navigation Company, Ltd.

„ROTORUA"

Este cómodo, lujoso i rápido Vapor llegará á ésta el 9 de **NOVIEMBRE** de 1924, en viaje para **SOUTHAMPTON.**

PRECIOS DE PASAJES:

Primera Clase — £ 55-0-0
Segunda Clase — 38-0-0
Tercera Clase — 20-0-0

Se hará **BALIJA** para **EUROPA.**

Por màs informes dirigirse á:

J. & D. JESURUN.
Agentes.

2—1 Curacao, Octobre 29, 1924.

RED „D" LINE OF STEAMSHIPS.

REGULAR SERVICE BETWEEN NEW YORK, PTO RICO, CURAÇAO AND VENEZUELA.

SAILINGS DURING OCTOBER.

1924			S.S Maracaib	S.S. Caracas	S.S. Zulia	S.S. Carabobo	S.S Tachira
Leave		NEW YORK	Oct. 8	Oct. 15	Oct. 22	Oct. 29	Nov. 5
	Arrive	SAN JUAN.	„ 14	„ 20	„ 28	Nov. 3	„ 11
Leave		„ „	„ 15	„ 21	„ 29	„ 3	„ 12
	Arrive	CURAÇAO.	. . . .	„ 23	. . . .	. . . .	. . . .
Leave		„	. . . .	„ 23	. . . .	. . . .	. . . .
	Arrive	PTO CABELLO.	. . . .	„ 24	. . . .	. . . .	. . . .
Leave		„	. . . .	„ 24	. . . .	. . . .	. . . .
	Arrive	LA GUAIRA	Oct. 17	„ 25	Oct. 31	Nov. 5	Nov. 14
Leave		„	„ 18	„ 28	Nov. 1	„ 6	„ 15
	Arrive	PTO CABELLO.	. . . .	„ 29	. . . .	„ 7	. . . .
Leave		„	. . . .	„ 30	. . . .	„ 7	. . . .
	Arrive	CURAÇAO.	Oct. 19	„ 31	Nov. 2	„ 8	Nov. 16
Leave		„	„ 19	„ 31	„ 2	„ 8	„ 16
	Arrive	MARACAIBO.	„ 20	. . . .	„ 3	„ 9	„ 17
Leave		„	„ 23	. . . .	„ 6	„ 13	„ 20
	Arrive	CURAÇAO.	„ 24	. . . .	„ 7	„ 14	„ 21
Leave		„	„ 24	. . . .	„ 7	„ 14	„ 21
	Arrive	PTO CABELLO.	. . . .	. . . .	. . . .	„ 15	. . . .
Leave		„	. . . .	. . . .	. . . .	„ 15	. . . .
	Arrive	LA GUAYRA.	Oct. 25	Nov. 1	Nov. 8	„ 16	Nov. 22
Leave		„	„ 25	„ 1	„ 8	„ 17	„ 22
	Arrive	SAN JUAN.	„ 27	„ 3	„ 10	„ 19	„ 24
Leave		„ „	„ 28	„ 4	„ 11	„ 19	„ 25
	Arrive	NEW YORK	Nov. 3	„ 10	„ 17	„ 24	Dec. 1

S.S. "Merida" connecting with S.S. "Caracas" sails from Curaçao for Maracaibo November 27th and January 1, 1925, returning sails from Maracaibo December 3rd and Jan. 7, '25.

For further particulars apply to

S. E. L. MADURO & SONS.
Agents.

Koninklijke West-Indische Maildienst.

VAN CURAÇAO

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados en Europa:

SS. "Oranje Nassau"	6 November.
SS. "Venezuela"	27 November.
SS. "Stuyvesant"	11 December.

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS. "Venezuela"	13 November.
SS. "Stuyvesant,"	27 November.
SS. "Van Rensselaer"	11 December.

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo en Europa:

SS. "Prins der Nederlanden"	23 November

NAAR New York:

SS. "Flora"	7 November
SS. "Medea"	11 November.
SS. „Commewijne",	15 November.

NAAR Maracaibo:

SS. „Brion"	2/3 November
SS. "Baralt"	10 November
SS. Medea"	4 November
SS. "Brion,"	13 November

DURANTE LA ESTACION CALUROSA cuando usted, se fatiga fácilmente y le falta energía, se siente abatido, nervioso, irritable y debilitado, tome una cucharadita de SALVITAE en un vaso de agua.

REFRESCA, VIGORIZA, LIMPIA Y PURIFICA.

Salvitae

Estimula el HÍGADO, y los RIÑONES entona la DIGESTIÓN, limpia y purifica el CONDUCTO INTESTINAL, elimina el ÁCIDO URICO, evita la POSTRACIÓN y la LANGUIDEZ.

BUITENLAND.

De Presidentskeuze in de Ver. Staten.

In een der laatste nummers van het weekblad „*America*" wordt de vraag gesteld of de keuze van een nieuwen president der Ver. Staten een loterij is. Reeds op den omslag kan men in groote letterrs lezen: „*Is the Presidency a Lottery?*" De schrijver duidt zijn bedoeling nader aan met te vragen, of inderdaad de beste, meest bekwame man de meeste kans heeft naar boven te komen. Het geval met gouverneur Smith van New-York had hem reeds kunnen leeren, dat zijn nadere vraag zeker ontkennend moet worden beantwoord.

Er werken zooveel invloeden en beweegredenen dooreen en van zoo verschillenden aard, dat het moeilijk is den uitslag te berekenen. Alleen schijnt het wel, dat La Follette, de man van de derde Partij, er voorloopig steeds beter voor komt te staan.

Zoo krijgt hij zeker een deel, wellicht wel twee deelen van de teleurgestelde Democraten.

Immers zoowel onder de aanhangers van Smith als bij die van Mac Adoo zijn velen, die ten slotte van Davis weinig verwachten en nu op Follette willen stemmen. Ook de po[illegible]pathie voor hem te gevoelen. En de arbeiders, die toch geen eigen candidaat naar 't Kapitool kunnen brengen, maar bij de vorige verkiezing een millioen stemmen uitbrachten, gaan op La Follette stemmen, waarbij nog een massa on- en anders-georganiseerden komen, die het progressieve program als het meest verwante der drie beschouwen.

Het kan echter heel gek loopen, want als geen der drie candidaten de meerderheid behaalt in.:.. laten we zeggen: de provinciale Staten, dan moet het Huis van Afgevaardigden in zijn oude, huidige samenstelling den president kiezen.

Dit is in geen honderd jaar gebeurd, maar 't lijkt er wel op of 't nu weer eens geschieden zal.

Het is, zegt de „*America*," aardig te weten, dat van de z.g. presidenten, welke de Ver. Staten hebben gehad, 18 advocaten waren, 3 beroepsmilitairen, 2 boeren, 2 leeraren, 2.... kleermakers, 1 uitgever en 1 journalist. Vijftien waren er zoons van boeren en 19 hadden hoogere studiën gemaakt.